

การศึกษาการออมของบุคลากรมหาวิทยาลัยเชียงใหม่
A Study on Savings of Chiang Mai University Employees

อภิวัฒน์ ปันธิ* และชัยวุฒิ ตั้งสมชัย**

บทคัดย่อ

การค้นคว้าแบบอิสระนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการออมของบุคลากรมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยใช้แบบสอบถาม เก็บข้อมูลจากบุคลากรมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยการสุ่มตัวอย่างแบบสะดวก จำนวน 388 ตัวอย่าง จากการคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างของ Taro Yamane ซึ่งใช้สถิติเชิงพรรณนาเพื่ออธิบายถึงพฤติกรรมการออมของบุคลากรมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ผลการศึกษาการออมของบุคลากรมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จากกลุ่มตัวอย่างเป็นเพศชายและหญิงจำนวนเท่ากัน ส่วนใหญ่มีอายุไม่เกิน 30 ปี มีสถานภาพสมรส จบการศึกษาระดับปริญญาตรี มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 3 ถึง 4 คน มีอายุงานไม่เกิน 10 ปี ปฏิบัติงานตำแหน่งระดับปฏิบัติการ มีรายได้ต่อเดือนเฉลี่ย 15,001 ถึง 25,000 บาท มีค่าใช้จ่ายต่อเดือนเฉลี่ยไม่เกิน 10,000 บาท และไม่มีค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพ โดยพบว่าพฤติกรรมการออมของบุคลากรส่วนใหญ่ มีการตัดสินใจออมด้วยตนเอง โดยออมเพื่อเก็บไว้ใช้จ่ายยามฉุกเฉิน ซึ่งเลือกออมไว้ในบัญชีเงินฝากประเภทต่าง ๆ ในสถาบันการเงิน มีการออมประจำทุกเดือน เดือนละไม่เกิน 5,000 บาท จากการหักบัญชีเงินเดือน ในแต่ละเดือนไม่ได้จำกัดวงเงินการออมที่แน่นอน และส่วนใหญ่บุคลากรที่มีรายได้มากกว่า 40,000 บาท มีการออมต่อเดือนมากกว่า 10,000 บาท และให้ระดับความสำคัญมากที่สุดด้านปริมาณรายได้และปริมาณรายจ่ายต่อการตัดสินใจออม

Abstract

This independent study aimed at studying on savings of Chiang Mai University employees. Total 388 samples were collected by questionnaire from convenience sampling and sample size calculated by using the Taro Yamane Formula. Descriptive statistics was used to describe savings behavior of Chiang Mai University employees.

The results of the study on saving of Chiang Mai University employees showed that the number of male and female samples were equal. Most of them were under 30 years old, married, with a bachelor's degree, with 3 to 4 family members, working age of not over than 10 years, working at operation level, with about 15,001 to 25,000 baht per month income, average expenses under 10,000 baht per month and no medical expenses. For the saving behavior, the study found that most of them decided to save by themselves for emergency expenses. Savings were in the form of deposit accounts at financial institutions. Savings were on a monthly basis, not more than 5,000 baht from payroll deduction. The amount of savings was not in certain in each month. If the monthly incomes were more than 40,000 baht, the monthly savings would more than 10,000 baht. The study also found that the amount of income and expenses had the most important to the decision to savings.

* นักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

** ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อาจารย์ประจำภาควิชาการเงิน คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

บทนำ

การออมคือการนำเงินรายได้ที่เหลือจากการใช้จ่ายมาเก็บสะสมให้พอกพูนขึ้น เพื่อนำไปใช้จ่ายตามวัตถุประสงค์ในอนาคต ซึ่งเงินออมสามารถแก้ปัญหาทางการเงินที่อาจเกิดขึ้นอย่างไม่คาดคิด จากข้อมูลสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือนของสำนักงานสถิติแห่งชาติ พบว่าตั้งแต่ปี 2550 ถึงปัจจุบัน รายได้ของครัวเรือนจะปรับเพิ่มขึ้น แต่การใช้จ่ายต่อเดือนกลับปรับเพิ่มขึ้นมากกว่า ทำให้อัตราการออมโดยรวมปรับลดลง และการออมน้อย เป็นหนี้สูง และเป็นหนี้ยาวนาน มีความสัมพันธ์กัน นอกจากนี้ การออมยังทำหน้าที่เป็นภูมิคุ้มกันไม่ให้เกิดภาระหนี้ของครัวเรือน ที่จะก่อให้เกิดปัญหาทางการเงิน ตลอดจนช่วยลดความเสี่ยงของการผิดนัดชำระหนี้ทั้งในวันนี้และอนาคต (ธราทิพย์ ตั้งกาญจนภาสัน, 2562)

งานวิจัยของสถาบันวิจัยเศรษฐกิจ ปวญ อิงภรณ์ พบว่า “คนไทยเป็นหนี้เร็วขึ้น เป็นหนี้มากขึ้น และเป็นหนี้มากขึ้น” และงานวิจัยของธนาคารแห่งประเทศไทย พบว่า “วินัยทางการเงินเป็นหนึ่งในปัจจัยสำคัญของปัญหาหนี้ครัวเรือนไทย” การแก้ปัญหาหนี้ครัวเรือนต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกฝ่าย และนโยบายภาครัฐจะขาดประสิทธิผลหากภาคครัวเรือนไม่ตระหนักถึงความสำคัญของวินัยทางการเงิน (ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2562, 24-26) จากปัญหานี้สิ่งที่เพิ่มสูงขึ้นเรื่อย ๆ นี้ ถึงแม้จะเป็นปัญหาระดับครัวเรือน แต่ในที่สุดจะส่งผลกระทบต่อความเป็นอยู่ของประชาชน รวมทั้งภาวะเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ กล่าวคือ หากครัวเรือนสะสมหนี้เพิ่มขึ้นอยู่ในระดับที่สูงแล้ว ความสามารถในการใช้จ่ายใช้สอยของครัวเรือนจะลดลง ส่งผลให้มาตรฐานการครองชีพต่ำลง เกิดปัญหาขาดสภาพคล่องทางการเงิน ผลที่ตามมาคือ ความเครียด ปัญหาครอบครัว เกิดอาชญากรรมการฆ่าตัวตาย ฯลฯ (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2563) ซึ่งขณะเดียวกันมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ได้เข้าร่วมเครือข่ายการเป็น Happy & Healthy University เพื่อขับเคลื่อนมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ให้เป็นองค์กรสุขภาวะ โดยสำรวจข้อมูลความสุขในมิติ 9 ด้าน และหนึ่งในมิติด้าน Happy Money มีผลต่อความสุขกับการทำงาน และส่งผลถึงคุณภาพชีวิต (กองบริหารงานบุคคล มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2562)

การมีเงินออมสามารถช่วยลดการก่อปัญหาหนี้ ซึ่งปัญหาจากหนี้สินนั้นจะส่งผลกระทบต่อปัญหาในดำเนินชีวิต ทำให้มาตรฐานการครองชีพต่ำลง จนทำให้เกิดความเครียด ปัญหาครอบครัว และอาชญากรรมต่าง ๆ ดังนั้นผู้ศึกษาจึงสนใจศึกษาการออมของบุคลากรมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เพื่อได้ข้อมูลที่เป็นแนวทางสำหรับมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ใช้ในการวางแผนกระตุ้นและส่งเสริมการออมแก่บุคลากรได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล เป็นการสร้างวินัยทางการเงินที่ดีแก่บุคลากรมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีในอนาคต มีความสุขการดำเนินชีวิต มีความสุขในการทำงาน อันจะส่งผลให้มหาวิทยาลัยเข้มแข็งและมั่นคงต่อไป

แนวคิดและทฤษฎี

แนวคิดเกี่ยวกับการออม

เงินออม คือเงินที่เหลือจากรายได้หลังหักค่าใช้จ่ายแล้วซึ่งไม่ได้ถูกใช้สอยออกไป ซึ่งเงินออมจะถูกนำไปใช้ตามวัตถุประสงค์ที่บุคคลกำหนดไว้เพื่อให้บรรลุเป้าหมายในอนาคต โดยปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกำหนดระดับรายได้ของบุคคล ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา และคุณสมบัติเฉพาะตัว อีกทั้งความเชื่อและทัศนคติเป็นตัวกำหนดทิศทางพฤติกรรมของบุคคล รวมถึงพฤติกรรมทางการเงินของบุคคลด้วย ซึ่งความเชื่อและทัศนคตินั้นได้รับอิทธิพลมาจากปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ และจากปลูกฝังมาทางครอบครัวจากรุ่นสู่รุ่น ทำให้การตัดสินใจในด้านการเงินตั้งแต่การหารายได้ การใช้จ่าย การออม และการลงทุนของบุคคลแตกต่างกัน นอกจากนี้ในแต่ละช่วงชีวิตของครอบครัว บุคคลจะมีความสามารถในการหารายได้และมีการใช้จ่ายแตกต่างกันออกไป บุคคลจะวางแผนทางการเงินให้สอดคล้องกับภาวะความรับผิดชอบที่มีอยู่ เพื่อให้ทุกช่วงชีวิตของครอบครัวมีเงินใช้จ่ายอย่างเพียงพอและต่อเนื่อง (สุขใจ น้ำผุด, สมนึก วิวัฒน์ และอนุชานฎา เจริญจิตกรรม, 2557)

นอกจากปัจจัยส่วนบุคคลแล้วปัจจัยทางเศรษฐกิจ ได้แก่ ปัจจัยด้านราคาสินค้าและบริการที่เพิ่มขึ้น การใช้จ่ายของผู้บริโภค และอัตราดอกเบี้ย ยังส่งผลกระทบต่อการเงินของบุคคลอีกด้วย (ศิรินุช อินละคร, 2556)

วิธีการดำเนินการวิจัย

ขอบเขตเนื้อหา

เนื้อหาในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการศึกษาการออมของบุคลากรมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยมีขอบเขตคือศึกษาข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างและพฤติกรรมการออมของบุคลากรมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามเก็บข้อมูลจากบุคลากรมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยการสุ่มตัวอย่างแบบสะดวก จำนวน 388 ตัวอย่าง จากประชากรทั้งหมด 12,480 คน โดยคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างตามสูตรของ Taro Yamane

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา จำนวนสมาชิกในครอบครัว อายุงาน ตำแหน่งงาน รายได้ต่อเดือน ค่าใช้จ่ายต่อเดือน และค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพต่อเดือน โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ประกอบด้วย ความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage)
2. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการออม ได้แก่ รูปแบบการออม วัตถุประสงค์ของการออม ผู้ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจออม จำนวนเงินที่ออมต่อเดือน วิธีในการออม ลักษณะการออม และความถี่ในการออม และวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการตัดสินใจออม โดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ตามระดับความคิดเห็น โดยรูปแบบของแบบสอบถามใช้วิธีการวัดแบบลิเคิร์ต (Five-Point Likert Scales)

ผลการศึกษา การอภิปรายผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

ผลการศึกษา

ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการศึกษาพบว่าบุคลากรกลุ่มตัวอย่างของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่เป็นเพศหญิง และเพศชายจำนวนเท่ากัน อย่างละ 194 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 ซึ่งโดยส่วนใหญ่อายุไม่เกิน 30 ปี จำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 26.03 มีสถานภาพสมรส จำนวน 186 คน คิดเป็นร้อยละ 47.94 จบการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 184 คน คิดเป็นร้อยละ 47.42 คน มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 3 ถึง 4 คน จำนวน 205 คน คิดเป็นร้อยละ 52.84 มีอายุงาน ไม่เกิน 10 ปี จำนวน 165 คน คิดเป็นร้อยละ 42.53 อยู่ในตำแหน่งระดับปฏิบัติการ จำนวน 306 คน คิดเป็นร้อยละ 78.87 มีรายได้ต่อเดือนเฉลี่ย 15,001 ถึง 25,000 บาท จำนวน 153 คน คิดเป็นร้อยละ 39.43 มีค่าใช้จ่ายต่อเดือนเฉลี่ยไม่เกิน 10,000 บาท จำนวน 306 คน คิดเป็นร้อยละ 78.87 และไม่มีค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพ จำนวน 248 คน คิดเป็นร้อยละ 63.92

พฤติกรรมการออมของบุคลากรมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ผลการศึกษาพบว่าบุคลากรกลุ่มตัวอย่างของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ส่วนใหญ่มีการออมส่วนบุคคลเฉลี่ยต่อเดือน ไม่เกิน 5,000 บาท จำนวน 289 คน คิดเป็นร้อยละ 74.48 มีรูปแบบการออมโดยออมไว้ในบัญชีเงินฝากประเภทต่าง ๆ ในสถาบันการเงิน จำนวน 249 คน คิดเป็นร้อยละ 64.18 มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้จ่ายยามฉุกเฉิน จำนวน 240 คน คิดเป็นร้อยละ 61.86 มีวิธีการออมจากการหักบัญชีเงินเดือน จำนวน 256 คน คิดเป็นร้อยละ 65.98 มีการตัดสินใจในการออม

ด้วยตนเอง จำนวน 349 คน คิดเป็นร้อยละ 89.95 มีลักษณะการออมโดยไม่ได้จำกัดวงเงินที่แน่นอน จำนวน 210 คน คิดเป็นร้อยละ 54.12 และมีความถี่การออมทุกเดือน จำนวน 283 คน คิดเป็นร้อยละ 72.94 ส่วนใหญ่ผู้ที่มีรายได้มากกว่า 40,000 บาท ขึ้นไป มีปริมาณการออมต่อเดือนมากกว่า 10,000 บาท และเป็นส่วนน้อยที่สุดที่มีรายได้ต่อเดือนมากกว่า 40,000 บาท จะมีการออมต่อเดือนน้อยกว่า 5,000 บาท และศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจออมโดยวิธีการวัดแบบลิเคิร์ต ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจออมโดยวิธีการวัดแบบลิเคิร์ต (Five-Point Likert Scales)

ปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการตัดสินใจออม	ค่าเฉลี่ย	S.D.	การแปลความหมาย
ปริมาณของรายได้	4.43	0.803	มีความสำคัญในระดับมากที่สุด
ปริมาณของรายจ่าย	4.37	0.813	มีความสำคัญในระดับมากที่สุด
ความปลอดภัยของเงินออม	4.02	0.913	มีความสำคัญในระดับมาก
อัตราผลตอบแทนที่ได้รับ	3.97	0.916	มีความสำคัญในระดับมาก
ความสะดวกในการออม	3.94	0.867	มีความสำคัญในระดับมาก
ระยะเวลาในการรับผลตอบแทน	3.83	0.923	มีความสำคัญในระดับมาก
การวางแผนทางการเงิน	3.81	0.918	มีความสำคัญในระดับมาก
ราคาสินค้าอุปโภคบริโภค	3.75	0.905	มีความสำคัญในระดับมาก
อัตราดอกเบี้ยเงินฝาก	3.58	1.059	มีความสำคัญในระดับมาก
การช่วยลดหย่อนภาษี	3.51	1.053	มีความสำคัญในระดับมาก
กิจกรรมส่งเสริมการออม	3.34	0.958	มีความสำคัญในระดับปานกลาง

จากตารางที่ 1 ผลการศึกษาปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการตัดสินใจออมโดยใช้วิธีการวัดแบบลิเคิร์ต (Five-Point Likert Scales) พบว่าบุคลากรมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ให้ความสำคัญระดับมากที่สุดกับปริมาณรายได้ที่มีความสำคัญต่อการตัดสินใจออม มีค่าเฉลี่ย 4.43 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.803 รองลงมาได้แก่ปริมาณของรายจ่ายที่ค่าเฉลี่ย 4.37 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.813 บุคลากรกลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญระดับมากต่อความปลอดภัยของเงินออม อัตราผลตอบแทนที่ได้รับ ความสะดวกในการออม ระยะเวลาในการรับผลตอบแทน การวางแผนทางการเงิน ราคาสินค้าอุปโภคบริโภค อัตราดอกเบี้ยเงินฝาก และการช่วยลดหย่อนภาษี คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.02, 3.97, 3.94, 3.83, 3.81, 3.75, 3.58 และ 3.51 ตามลำดับ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.913, 0.916, 0.867, 0.923, 0.918, 0.905, 1.059 และ 1.053 ตามลำดับ และบุคลากรกลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญระดับปานกลางต่อกิจกรรมส่งเสริมการออม โดยมีคะแนนเฉลี่ย 3.34 คะแนน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.958

อภิปรายผลการศึกษา

จากการศึกษาการออมของบุคลากรมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พบว่าพฤติกรรมการออมของบุคลากรส่วนใหญ่เลือกออมไว้ในบัญชีเงินฝากประเภทต่าง ๆ ในสถาบันการเงิน โดยมีการออมเดือนละไม่เกิน 5,000 บาท ซึ่งเป็นพฤติกรรมเดียวกันที่พบในการศึกษาของดาราภรณ์ โคสิริวิวัฒน์ (2558) ที่ได้ศึกษาพฤติกรรมการออมและรูปแบบการออมของข้าราชการ กองทัพอากาศ การศึกษาของกฤตภาส เลิศสงคราม (2555) ที่ได้ศึกษาพฤติกรรมการออมและปัจจัยที่มีผลต่อการออมของพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ และการศึกษาของอานนท์ อินพรม (2553) ที่ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการออมของ

พนักงานในเขตอุตสาหกรรมภาคเหนือ จังหวัดลำพูน นอกจากนี้ยังพบว่าพฤติกรรมของบุคลากรมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ที่ส่วนใหญ่มีการตัดสินใจออมด้วยตนเองและเพื่อมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้จ่ายยามฉุกเฉินนั้น ยังเป็นพฤติกรรมที่พบได้ในข้าราชการกองทัพอากาศ ในการศึกษาของดาราภรณ์ โคลิรีวิวัฒน์ (2558) และพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ในการศึกษาของกฤตภาส เลิศสงคราม (2555) อีกด้วย บุคลากรมหาวิทยาลัยเชียงใหม่มีความถี่ในการออมทุกเดือน และในแต่ละเดือนไม่ได้จำกัดวงเงินการออมที่แน่นอนที่พบในบุคลากรมหาวิทยาลัย ซึ่งสอดคล้องกับพฤติกรรมของข้าราชการกองทัพอากาศในการศึกษาของดาราภรณ์ โคลิรีวิวัฒน์ (2558) และบุคลากรมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ส่วนใหญ่วิธีการออมโดยการหักจากบัญชีเงินเดือน ไม่สอดคล้องกับข้าราชการกองทัพอากาศในการศึกษาของดาราภรณ์ โคลิรีวิวัฒน์ (2558) โดยข้าราชการกองทัพอากาศนิยมวิธีจัดสรรเงินออมด้วยตนเองมากกว่า

เมื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการตัดสินใจออมของบุคลากรมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยจากการศึกษาปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการตัดสินใจออมโดยใช้วิธีการให้คะแนนตามวิธีของลิเคิร์ต (Five-Point Likert Scales) พบว่าปริมาณรายได้และปริมาณค่าใช้จ่ายเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการออมของบุคลากรมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ระดับมากที่สุด ซึ่งไม่สอดคล้องกับการศึกษาของดาราภรณ์ โคลิรีวิวัฒน์ (2558) ที่ได้ศึกษาพฤติกรรมและรูปแบบการออมของข้าราชการกองทัพอากาศที่พบว่าปริมาณของรายจ่ายและปริมาณของรายได้เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการตัดสินใจออมในระดับมากเท่านั้น แต่ถือว่าปัจจัยทั้งสอง ได้แก่ ปริมาณของรายได้และปริมาณรายจ่าย เป็นสองปัจจัยแรกที่มีความสำคัญต่อการตัดสินใจออมสูงสุดของการศึกษาทั้งสองนี้ตามแนวคิดเกี่ยวกับการออมของสุขใจ น้ำพุด และคนอื่น ๆ (2557) ที่กล่าวไว้ว่าปริมาณการออมนั้นขึ้นอยู่กับระดับของรายได้และรายจ่าย

ข้อเสนอแนะ

1. ด้านมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

1.1 ควรมีนโยบายในการสนับสนุนหรือส่งเสริมการเพิ่มรายได้ของบุคลากร เช่น พัฒนาทักษะบุคลากรให้สามารถประกอบอาชีพอื่นเพื่อมีรายได้เสริม พร้อมหาตลาดที่กระจายผลผลิตของบุคลากรออกจำหน่าย เช่น ตลาดนัด ช่องทางออนไลน์ การมอบทุนสำหรับบุคลากรที่มีความประพฤติดีและผลการปฏิบัติงานที่ดี มอบสวัสดิการในการช่วยเหลือหรือลดภาระค่าใช้จ่ายของบุคลากร เช่น อาหารกลางวัน ชุดทำงานและเครื่องแบบให้แก่บุคลากรที่มีรายได้น้อย

1.2 การจัดตั้งคลินิกการเงินส่วนบุคคลให้แก่บุคลากร โดยให้คำแนะนำ คำปรึกษาเกี่ยวกับการเงิน การวางแผนทางการเงิน ผลลัพธ์ทางการเงิน ความเสี่ยงทางการเงิน การสร้างช่องทางให้ข่าวสารเกี่ยวกับการเงินและภาวะเศรษฐกิจที่จะส่งผลกระทบต่อการเงินของบุคลากร เพื่อให้บุคลากรตระหนักและเตรียมพร้อมรับมือกับสถานการณ์ในปัจจุบันและสามารถวางแผนทางการเงินบุคคลให้มีสภาพการเงินที่เข้มแข็งในปัจจุบันไปตลอดจนชีวิตช่วงหลังเกษียณ

2. ด้านบุคลากรมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

2.1 ควรหารายได้พิเศษที่นอกเหนือจากรายได้ประจำ เช่น พัฒนาทักษะอื่นนอกเหนือจากงานประจำ ศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับการออมรูปแบบต่าง ๆ เพื่อเลือกสรรผลิตภัณฑ์การออมที่ให้ผลตอบแทนตรงกับความต้องการของตนเองและวางแผนทางการเงินของตนเองเพื่อให้มีเงินเพียงพอต่อการใช้ชีวิตในปัจจุบันจนถึงชีวิตช่วงหลังเกษียณ

2.2 ควรตรวจสอบการใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน โดยการทำบัญชีรายรับ รายจ่าย และแบ่งเงินสำหรับเก็บออมได้นำเอาหลักการใช้ชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียงเข้ามาประยุกต์ใช้ เพื่อสร้างนิสัยการประหยัด การออม เพื่อที่จะสามารถลดค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็นและมีเงินสำหรับเก็บออมเพิ่มมากขึ้น

บรรณานุกรม

- กฤตภาส เลิศสงคราม. (2555). *ปัจจัยที่มีผลต่อจำนวนเงินออม รูปแบบการออม และจุดมุ่งหมายในการออมของพนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์* (การศึกษาค้นคว้าอิสระ, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ). สืบค้นจาก http://thesis.swu.ac.th/swuthesis/Hum_Res_Econ/Kritapas_L.pdf
- กองบริหารงานบุคคล มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. *โครงการอบรมเรื่อง Happy Money, Happy Retirement “วางแผนการเงินในวันนี้จะเกษียณสุขในอนาคต”*. สืบค้นจาก https://hr.oop.cmu.ac.th/submenu/docSubMenu/develop/d24_9.pdf
- ดารารัณณ์ โคสิริวิวัฒน์. (2558). *การศึกษาพฤติกรรมและรูปแบบการออมของข้าราชการกองทัพอากาศ* (การศึกษาค้นคว้าอิสระ, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์). สืบค้นจาก <http://econ.eco.ku.ac.th/2016/is/IS%205670.pdf>
- ธนาคารแห่งประเทศไทย. (2562). *วินัยทางการเงินของครัวเรือนไทยและบทบาทของ ธปท. ในการแก้ปัญหาหนี้ครัวเรือน*. สืบค้นจาก https://www.bot.or.th/Thai/MonetaryPolicy/MonetPolicyComittee/MPR/DocLib/MPR_March2562_4687poi.pdf
- ธาราทิพย์ ตั้งกาญจนภาสน์. (2563). *การออม: จุดเริ่มต้นและทางออกของหนี้ครัวเรือน*. สืบค้นจาก <https://www.bangkokbiznews.com/blog/detail/648483>
- ศิรินุช อินละคร. (2556). *การเงินบุคคล* (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2563). *หนี้สินครัวเรือน : ผลกระทบระดับประเทศ*. สืบค้นจาก http://service.nso.go.th/nso/web/article/article_61.html
- สำนักบริการเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. (2564). *จำนวนบุคลากรทั้งหมด*. สืบค้นจาก <https://mis.cmu.ac.th/cmumis/mainemployeelogin.html>
- สุขใจ น้ำผุด, สมนึก วิวัฒน์, และอนุชานฎ เจริญจิตรกรรม. (2557). *กลยุทธ์การบริหารการเงินส่วนบุคคล* (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- อานนท์ อินพรม. (2553). *ปัจจัยที่มีผลต่อการออมของพนักงานในเขตอุตสาหกรรมภาคเหนือ จังหวัดลำพูน* (การศึกษาค้นคว้าอิสระ, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่). สืบค้นจาก <http://cmuir.cmu.ac.th/handle/6653943832/10070>
- Likert, R. (1967). The Method of Constructing and Attitude Scale. In Fishbein, Martin (Ed.), *Reading in Attitude Theory and Measurement*. (pp. 90-95). New York: Wiley & Son.
- Yamane, T. (1973). *Statistics: An Introductory Analysis*. (3rd Ed). New York: Harper and Row.